

приказки си далъ ухо. Зная азъ какъво си мислишь че и братъ ти май вѣрва въ него.. Глупости сж само. Глупости.... Ваща си да не вѣрвашъ а хората. Срамота е жхтах срамота. Или гъркинята нещо ти размѣти главата? Кой те знае. Я кажи да го чуемъ всички. — удари съ юмрукъ по масата чорбаджията.

Груйо мълчеше навелъ глава. Стария изведнажъ се раздражни още по-вече.

— Братата му си дошли и той вместо да се радва сърди се. Защо? Не мисли че азъ не разбирамъ каква мисль като червей те гризе. А каквото имашь да казвашъ, казвай го да го чуътъ тукъ всички—заповѣдва стария.

— Ти го знаешъ. Защо ме питашъ. Зеръ истината иска да прави дѣжа. — обали се Груйо. Стария зина. Изглежда той не очакваше такъвъ отговоръ отъ синътъ си и плавна отъ гнѣвъ сега вече мъчно удържимъ.

Казвай го по-скоро—извика той и стана отъ стола. — Още сега.

Груйо се изправи и той.

— Ти за Зоя искашь да се женишь. — изсъска Груйо. Не те е срамъ. На стари години. Полвината отъ имота си давашъ и подаръци като дѣдо Стефанак и правишь. И менъ изпръцъшь синътъ си ужъ имоти да купува пкъ той смѣтка прави: да об-ре Зоя че тогава като обеднѣе да се съгласи да го земе.

Стария просто онѣмъ. — Безсрамникъ. Неца те вече за синъ. Къщата ми напуски — извика той изправенъ на цѣлия си ръстъ. — Да ми кажѣха нѣмаше да повѣрвамъ че съмъ отхранилъ такъвъ синъ.....

— Не се прави на светия. Знаемъ те. А недей мисли че азъ говоря току тъй.

Ей тукъ въ джоба си има едно нещо и всички тукъ.... като го покажа.. ще по-вѣрватъ. — и Груйо изведнажъ извади отъ тамъ една златна гривна съ елмази.

Туй познавашъ ли го а? Кой я даде на Зоя? Азъ ли? Ами кой и крѣх полари нивае — та на бостанитѣ?

Петъръ и Станко бхха също наскочаха и гледаха ту стария ту разсвирепѣли — ия си братъ. Гривата лъцеше въ ръцетѣ на Груйо и стария я гледаше като виеп-пенъ.

— Та я грина, тая гривна е на твоята мойка. на.. на Петровата мейка. Шо ще тя тукъ... Кой ти я даде? — извика стария.

— Зоя на която ти си я далъ. Ти разбирашь ли ти... И нивата на бостанитѣ и даде. Мислишь че азъ не видя какво правишь? —

— Или си я открадналъ самъ или дѣдо ти е направилъ това. Той краде. Азъ съмъ подозиралъ че той я открадна. Не му вѣрвайте — острна се той къмъ Петра и Станк